

Εισαγωγή

Όλοι ξέρουμε πως ο πόλεμος είναι ένα πολύ θλιβερό γεγονός και πόσο δύσκολο και μίζερο είναι να ζεις κάτω από αθλιες συνθήκες όπως αυτές του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου, του πιο αιματηρού πολέμου στην ιστορία, ο οποίος ευθύνεται για τον θάνατο 50 εκατομμυρίων ανθρώπων.

Μέσα σε όλο αυτό το χάος όμως οι έλληνες μας έκαναν περήφανους για άλλη μια φορά αντιστέκοντας όσο περισσότερο μπορούσαν και θυσιάζοντας ότι είχαν για την ελευθερία.

Ας δουμε και τιμήσουμε τα κατορθώματα των ηρώων του 2^{ου} παγκοσμίου και τι θυσίες έκαναν για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι...

Το ξακουστό ΟΧΙ

Γύρω στις 03:00 τα ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου του 1940 ο Μουσολίνι εστειλε στην Ελλάδα ένα άθλιο τηλεσίγραφο.

Ο ιταλός πρέσβης Εμανουέλε Γκράτσι, το παρέδωσε ιδιόχειρα στον Ιωάννη Μεταξά στο σπίτι του στην Κηφισιά.

Το τηλεσίγραφο αυτό απαιτούσε την ελεύθερη διέλευση του ιταλικού στρατού μέσα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα.

Σκοπός τους ήταν με την αίτηση αυτή να καταλάβει κάποια στρατηγικά σημεία του Βασιλείου της Ελλάδας, (λιμένες, αεροδρόμια κλπ), για ανάγκες ανεφοδιασμού και άλλων διευκολύνσεών του, για τις μελλοντικές επιθέσεις στην Αφρική.

Η απάντηση του Μεταξά ήταν φυσικά ΟΧΙ.

Κύρηξη πολέμου απο την Ιταλία

Ο Μουσολίνι μετά την αρνητική απάντηση από τον Μεταξά, κύριξε πόλεμο στην Ελλάδα στις 6 π.μ. δηλαδή μετά από τρεις ωρες.

Ο ελληνικός στρατός αν και πολύ πιο αδύναμος αριθμητικά και τεχνολογικά, κατατρόπωσε τους Ιταλούς σπρόχνωντας τους μέχρι την Βόρεια Ήπειρο και εξέπληξε τις συμμαχικές δυνάμεις.

Ο ελληνο-γερμανικο-ιταλικός πόλεμος τελείωσε στις 20 Απριλίου 1942 με τελειωτική ήττα των ελλήνων μετά από εμπλοκή των γερμανών.

Η τελευταία περιοχή που έπεσε στα χέρια των γερμανών ηταν η Κρήτη αφού αντιστάθηκε περισσότερο από κάθε άλλη περιοχή.

Συνθήκες ζωής των κατοίκων

Οι συνθήκες ζωής των κατοίκων της Ελλάδας ήταν τρομακτικές.

Άνθρωποι πέθαιναν στους δρόμους από την πείνα επειδή οι γερμανοί έκλεβαν τα τροφιμα από τους πολίτες για να τα δώσουν στους στρατιώτες τους, υπήρχαν περιπολίες παντού και εκτελούσαν κόσμο με το παραμικρό.

Η Ελλάδα αυτή την περίοδο έχασε το 15% του πληθυσμού της (800 χιλιάδες νεκροί) από αρρώστιες και κυρίως από την πείνα.

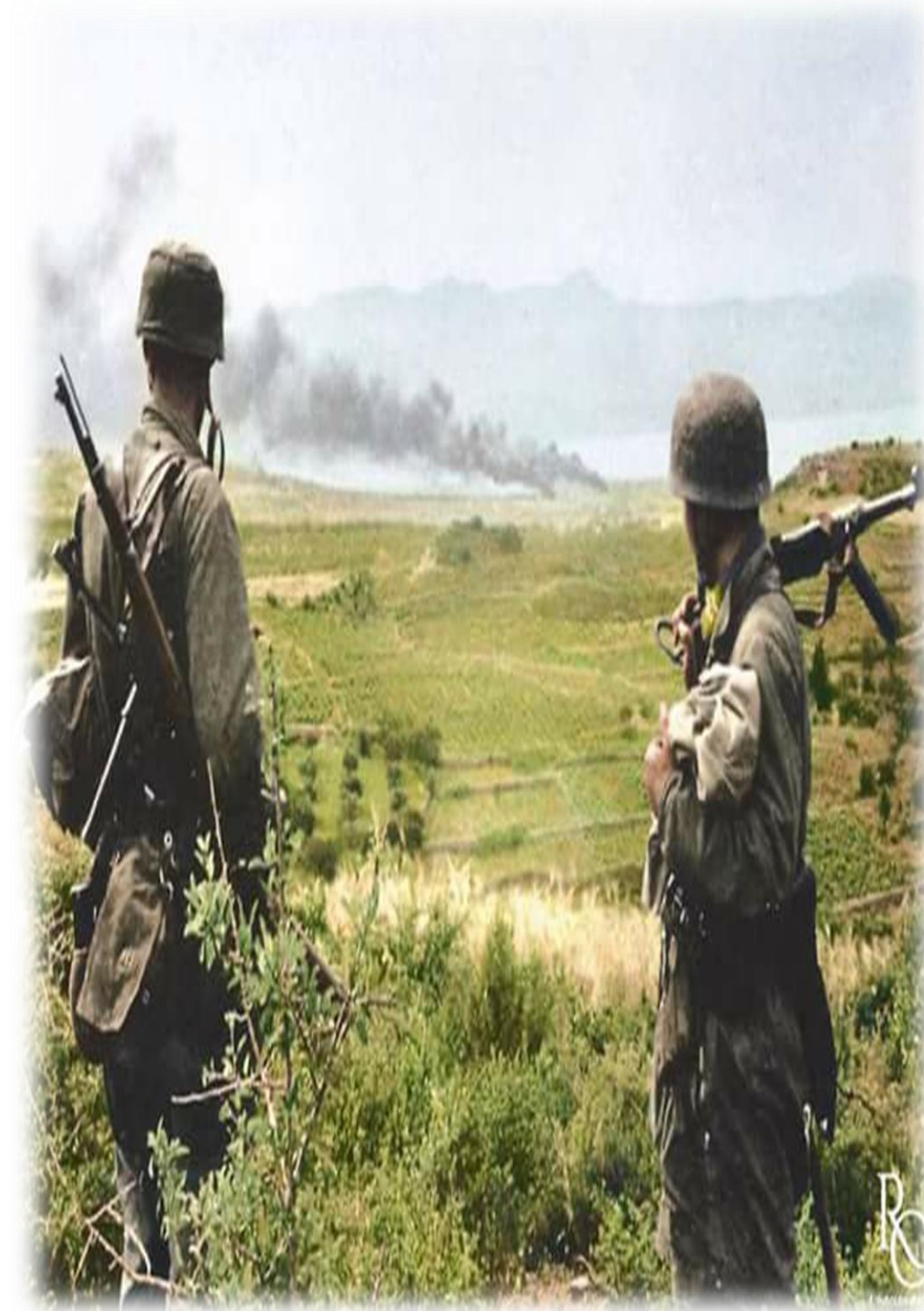
Επιχείρηση Ερμής

Στις 20 Μαΐου 1941 οι Γερμανοί επιχειρούν να καταλάβουν την Κρήτη και πραγματοποιούν τη πρώτη αεροπορική επιδρομή - απόβαση του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Οι Γερμανοί ήθελαν να θέσουν υπό τον έλεγχό τους το νησί γιατί ήταν μεγάλης στρατηγικής σημασίας και να αναγκάσουν τις συμμαχικές δυνάμεις σε υποχώρηση.

Οι γερμανοί πίστευαν ότι η μάχη αυτή θα κρατούσε λίγες μέρες και οι απώλειες θα ήταν λίγες, δεν υπολόγισαν όμως την ανδρεία και το πείσμα των κρητών...

Είπα ανόρθωσα και το περσέρι μου κβίτω...
ήθελά και οι απωγες θα ήταν γίλες, θέλ υπολογισαί οημά
οί λεβηταί προέτανα οί ή ήχί ανίθ θα κβαίτορα γίλες
αλακκαοηλ εγί οηηαχίκεζ οηηαίεζ σε ηποχίωηαι·
λίγα λίγα ή θα ήελαγίς οίβαίηίγκίς οηηαοραζ και λα

Κρήτη 1941-1945 Κρητική αντίσταση

Η Κρητική αντίσταση ήταν ένα αντιστασιακό κίνημα εναντίον των δυνάμεων κατοχής της Ναζιστικής Γερμανίας και της Ιταλίας από τους κάτοικους της Κρήτης και όχι μόνο.

Διήρκησε από τις 20 Μαΐου του 1941, μέχρι την άνοιξη του 1945.

Οι Γερμανοί δέχτηκαν για πρώτη φορά μια σημαντική αντίσταση .

Οι Κρητικοί αντιμετώπιζαν τους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές με μαχαιριά , τσεκουριά , γυμνά χεριά, αλλά ακόμη και με τα δόντια .

Στα Ανώγεια συγκεκριμένα πριν από χρόνια ένας δημοσιογράφος είχε ακούσει για μια γιαγιά που είχε σκοτώσει τέσσερις Γερμανούς αλεξιπτωτιστές . Οπότε την βρήκε και την ρώτησε με ποιον τρόπο τα κατάφερε αφού ήταν τόσο μικρόσωμη να σκοτώσει τέσσερις άριστα εξοπλισμένους Γερμανούς. Η ίδια αρνιούνταν για λίγο να ξαναφέρει στην μνήμη της αυτά τα μαύρα χρόνια . Ο δημοσιογράφος δεν το έβαλε κάτω , την ρωτούσε λοιπόν με ποιον τρόπο τους σκότωσε, όπλο , μαχαίρι με τι... Τελικά η γιαγιά τσατισμένα του απάντησε το εξής... δόντια δεν έχω?

Βλέπουμε λοιπόν εδώ την γενναιότητα και την δύναμη σε αυτήν την μικρόσωμη γριούλα που όμως τελικά αποδείχθηκε μεγαλύτερη ψυχικά και πιο δυνατή και από τους τέσσερις Γερμανούς κατακτητές! Η αγάπη για την ελευθέρια ήταν που έκανε την Μάχη της Κρήτης και την Αντίσταση τόσο σπουδαία.

Πρώτη συνάντηση για τον προγραμματισμό της κρητικής αντίστασης έγινε στις 31 Μαΐου 1941.

Την αποτελούσαν διάφορες ομάδες και ηγέτες που ονόμασαν την αντίσταση Πατριωτικό Μέτωπο Κρήτης.

Αργότερα άλλαξε σε Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο.

Στόχος του κινήματος ήταν πρώτον η στήριξη του Κρητικού λαού που βρισκόταν υπό κατοχή με πληροφορίες, όπλα , και φαγητό, και δεύτερον η πραγματοποίηση επιχειρήσεων κατά των Γερμανών αλλά και σαμποτάζ.

Ο ρόλος της Γυναίκας της Κρήτης στην αντίσταση

Στον αγώνα ενεργό ρολό έχουν και οι γυναίκες. Τα καθήκοντα της νοικοκυράς αλλάζουν προσανατολισμό. Προσαρμόζονται στο πνεύμα του πολέμου και με γενναιότητα υπακούν στις ανάγκες των καιρών.

Σε πολλές περιπτώσεις ρισκάρουν την ζωή τους παίρνοντας όπλα για να υπερασπιστούν την πατρίδα.

Άλλες περιθάλπουν τους Αντάρτες στα σπίτια τους με μεγάλο κίνδυνο να τις εντοπίσουν οι Γερμανοί

Και Άλλες φτιάχνουν και πάνε στους αντάρτες μέσα στα πεδία μάχης, τρόφιμα νερό και ότι άλλο χρειαζόταν όπως πληροφορίες για τις κινήσεις των Γερμανών.

Αρκετές πάλι παίρνουν τα τυφέκια και πολεμάνε.

Επίσης ένα μεγάλο τμήμα του λαού της Κρήτης παίρνει μέρος με το δικό του τρόπο στην αντίσταση. Αντίσταση κάνουν και τα παιδιά που δεν τα υποπτεύεται ο Γερμανικός στρατός και μεταφέρουν τρόφιμα η αλλά είδη στους αντάρτες και τους Βρετανούς που κρύβονταν στα Κρητικά Βουνά.

Οι κρητικοί βοσκοί που με τα συνθηματικά σφυρίγματα τους και τις μαντινάδες τους κάνουν γνωστό τον κίνδυνο από λόφο σε λόφο και από βουνό σε βουνό. Μια γνωστή τέτοια μαντινάδα είναι «επήραν οι Γωνίες (χωριό κοντά στα Ανώγεια) φωτιά και θα καούν τα Ανώγεια και θα καεί κι η κοπελιά που κόψαμε τα λόγια».

Αυτοί που προκαλούσαν φθορές σε αυτοκίνητα η άλλα πολεμικά υλικά του εχθρού .

Αλλά και εκείνοι που κυκλοφορούσαν ενημερωτικό υλικό με τα νέα από τα διαφορά μέτωπα του πολέμου. Με το υλικό αυτό ενισχύεται το ηθικό του λαού.

Μαρτυρικά Χωριά της Κρήτης που κάηκαν από τους
Γερμανούς ως αντίποινα για την συμμετοχή των
Κρητών στην αντίσταση κατά των κατακτητών

Άγιος Βασίλειος Βιάννου
Αμιράς Ηρακλείου
Άνω Βιάννος Ηρακλείου
Άνω Μέρος Ρεθύμνου
Ανώγεια Ρεθύμνου
Βαχός Ηρακλείου
Βορίζια Ηρακλείου
Βρύσες Αμαρίου Ρεθύμνου
Γδόχια Λασιθίου
Γερακάρι Ρεθύμνου
Δαμάστα Ηρακλείου
Έμπαρος Ηρακλείου
Κακόπετρος Χανίων
Καλάμι Ηρακλείου
Καλή Συκιά Ρεθύμνου
Καμάρες Ηρακλείου
Κάνδανος Χανίων
Κοντομαρί Χανίων
Κάτω Βιάννος Ηρακλείου

Σύμη Ηρακλείου

Κεφαλοβρύσι Ηρακλείου

Κοξαρέ Ρεθύμνου

Κρύα Βρύση Ρεθύμνου

Λόχρια Ρεθύμνου

Μαλάθυρος Χανίων

Μαγαρικάρι Ηρακλείου

Μουρνιές Λασιθίου

Μύρτος Λασιθίου

Πεύκος Ηρακλείου

Ρίζα Λασιθίου

Σαχτούρια Ρεθύμνου

Σάρχος Ηρακλείου

Σκινέ Χανίων

Σούγια Χανίων

Συκολόγος Ηρακλείου

Τυμπάκι Ηρακλείου

Χόνδρος Ηρακλείου

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΠΟΥ ΠΛΗΡΩΝΕΙ Η ΚΡΗΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

Πεσόντες και Εκτελεσθέντες

	Άνδρες	Γυναίκες	παιδιά
Νομός Χανίων	2.220	480	418
Νομός Ρεθύμνης	1.897	405	403
Νομός Ηρακλείου	2.045	185	129
Νομός Λασιθίου	431	50	20
Σύνολο	6.593	1.113	869

Γενικό Σύνολο 8.575 μικροί και μεγάλοι

Απομείναντα Ορφανά

	Από πατέρα	Μητέρα	Τελείως
Νομός Χανίων	3.338	1.098	380
Νομός Ρεθύμνης	3.320	848	528
Νομός Ηρακλείου	3.840	1.772	484
Νομός Λασιθίου	2.017	739	549
Σύνολο	12.515	4.457	1.951

Καταστροφές Οικημάτων

	Ολοσχερείς	Μερικές
Νομός Χανίων	2.669	4.562
Νομός Ρεθύμνης	2.338	1.300
Νομός Ηρακλείου	6.968	4.942
Νομός Λασιθίου	938	714
Σύνολο	12.913	11.518

Μεραρχία Κρητών

Η Μεραρχία είχε ως έδρα τα Χανιά και συγκεκριμένα την Σούδα.

Ήταν στρατιωτικός σχηματισμός του ελληνικού στρατού υπεύθυνος για την άμυνα της Κρήτης, ήταν η 5^η Ταξιαρχία πεζικού και ως τιμητικό τίτλο είχε <<V Μεραρχία Κητών>>. Το 1940 ανήκε στις εφεδρικές μονάδες του Ελληνικού Στρατού.

Αρχικά θα έμενε στην Κρήτη για να υπερασπιστεί τις δυνάμεις του Άξονα.

Τελικά λόγω της ανάγκης ενίσχυσης του Ελληνικού στρατού αποφασίστηκε η μεταφορά της στο Αλβανικό Μέτωπο.

Η απόφαση αυτή προκάλεσε δυσαρέσκεια στην Κρήτη αλλά και στους οπλίτες της Μεραρχίας.

18 Νοεμβρίου η Μεραρχία μεταφέρεται από το Ηράκλειο και τη Σούδα, μέσω Αθηνών στο Αμύνταιο Φλωρίνης.

, έφτασαν στις 29 Νοέμβριου 566 αξιωματικοί, 18.662 οπλίτες 687 υποζύγια (γαϊδούρια που μετέφεραν πυρομαχικά) και 81 οχήματα.

Η Μεραρχία χρειάστηκε να κάνει πεζοπορία από το Αμύνταιο μέχρι τα ελληνοαλβανικά σύνορα 130 χιλιόμετρα .

Όσο έκαναν πεζοπορία είχε χιονοθύελλές ,βροχές και δριμύ κρύο.

Οι άντρες δεν είχαν κατάλληλη ενδυμασία με αποτέλεσμα πολλοί να αρρωσταίνουν.

13 Δεκεμβρίου η Μεραρχία μπαίνει στην Αλβανία .

18 Ιανουαρίου η Μεραρχία εντάσσεται στο Β Σώμα Στρατού για να το ενισχύσει στα στενά της Κλεισούρας.

Η Μεραρχία πεζοπόρησε 200 χιλιόμετρα στις 27 Ιανουαρίου του 1941 και έφτασε στην περιοχή της Κλεισούρας και στις νότιες παρυφές της οροσειράς Τρεμπεινας, όπου και στρατοπέδευσε.

Επίθεση στην Τρεμπεσίνα

Η επίθεση ξεκινάει ξημερώματα Τέταρτης 29 Ιανουαρίου. Μάχες σώμα με σώμα .Τελικά η Μεραρχία νικάει και παίρνει τα υψώματα . Τέλος η Μεραρχία καταλαμβάνει όλη την Τρεμπεσίνα .73 νεκροί και 136 τραυματίες, η ψυχολογία της Μεραρχίας επηρεάζεται θετικά.

Οι μάχες συνεχίζονται μέχρι τις 17 Φεβρουαρίου και οι συνθήκες σκληρές. Πολλές απώλειες λόγω καιρού και κρύου.

Η Μεραρχία Κρήτων αντιστάθηκε με τόσο σθένος που τελικά λόγω της υποχώρησης των υπολοίπων μονάδων του Ελληνικού Στρατού, περικυκλώθηκε από τους εισβολείς με συνέπεια τρομακτικές απώλειες ζώων και τελικά την ήττα και την άτακτη υποχώρηση των δυνάμεων της.

Μέσα στην Μεραρχία βρισκόταν και ο προπάππος μου Μιχαήλ Σκουλάς του Αθανασίου, ο οποίος περπάτησε μαζί με τους συντρόφους του και τον αδελφό του Λευτέρη, την απόσταση Πίνδος – Πειραιάς (800 χλμ.) για να καταφέρει να πάρει το πλοίο και να γυρίσει πίσω στην Κρήτη και να συνεχίσει τον αγώνα για την ελευθερία.

Μπροστά στο απόσπασμα!

Του Νίκου Καζαντζάκη

Πολλοί Κρητικοί μπροστά από τα τουφέκια των Γερμανών τη στιγμή που θα τουφεκίζονταν, έβρισκαν τη γαλήνη, και όχι μονάχα τη γαλήνη παρά και τη χαρά της αδάμαστης ψυχής που αγαλλιάζει γιατί της δίνεται η ευκαιρία να δείξει την αρετή της. Πολλοί την ύστερη στιγμή, μπροστά από το εκτελεστικό απόσπασμα τραγουδούσαν μαντινάδες Κρητικές ή τον Εθνικό Ύμνο.

Στα Χανιά, μέσα από το γκρεμισμένο σπίτι του, ένας γεροντάκος πρόβαλε και μας είπε:

– Έναν δάσκαλο, τον λέγαν Παπαδάκη, πήγαιναν να τον εκτελέσουν, ένας μαθητής του λέει: γιατί να σκοτωθείς; Να φύγεις. Κι' ο δάσκαλος του αποκρίθηκε: Όχι, εγώ αυτό που τόσα χρόνια δίδασκα, τώρα θα το εφαρμόσω, θα πεθάνω για την Πατρίδα!

Στην κρίσιμη αυτή στιγμή και οι πιό σακάτες γίνονταν ήρωες. Στις φοβερές φυλακές της Αγιάς, κοντά στα Χανιά, οι Γερμανοί διάλεξαν 42 παλληκάρια (διάλεξαν πάντα τους καλύτερους) και πή-

γαιναν να τους σκοτώσουν. Στο δρόμο ένας πατριώτης καμπούρης, τους στάματησε. Σταθήτε, φώναξε τους Γερμανούς. Σκοτώστε με εμένα να γλυτώσω ένα παλληκάρι.

– Όχι, φύγε, του είπαν εκείνοι. Τότε σκοτώστε και μένα να γίνουν 43, φώναξε ο καμπούρης. Ντρέπομαι να ζω εγώ ο σακάτης και να σκοτωθούν τούτοι οι λεβέντες.

Ανήμπορες γρηές, γέροι, σαράβαλα, σήκωσαν τη φωνή τους και μιλούσαν ατρόμητα στους Γερμανούς.

Σ' ένα ωραιότατο χωριό, στα Μεσκλά, μιά γρηά έκρυβε έξη μήνες με κίνδυνο της ζωής της, δύο Εγγλέζους στο σπίτι της.

Μια μέρα οι Γερμανοί τους ανεκάλυψαν, τους έπιασαν. Ή γρηά τρέχει στον άγριο Γερμανό φρούραρχο, στάθηκε μπροστά του, του φώναξε:

– Νά ξέρεις, Κομαντάτε, πώς όλες οι μανάδες στον κόσμο πονούνε κι' αυτός ο πόνος των μανάδων θα φάει τη Γερμανία! Η Γερμανία θα χαθεί, βάνω την κεφαλή μου: βάνεις στοίχημα, Κομαντάτε;

Λίγες ώρες πριν την ομαδική εκτέλεση...

62 Μάρτυρες

14-6-1942 Ημέρα εκτέλεσης 62 Μαρτύρων.

Μια κραυγή αγωνίας και πόνου αναμεσα στις χιλιάδες κραυγές των συγγενών των κρατουμένων που νιώθουν μελλοθάνατων όλοι.

Ας την ενώσουμε με τα λογία των 62 μελλοθάνατων.

Η ζώνη είναι μηδέν χωρίς ελευθερία...

Να μορφωθούν όλοι για να συνεχίσουν τον αγώνα για την ελευθερία...

Κάτω οι τύραννοι...

Τέτοια είπαν και οι 12 που εκτελέστηκαν στις 3 Ιουνίου 1942 . Είναι Φωνές Γεωργίου Σκουλά , Αντώνη Καστρινάκη, Ν.Σουργιαδακη, Μεθυμακη, Τσεπαδακη, το Χρήστος Ανέστη του παπά Σηφάκη.

Οι φωνές των 62 δείχνουν τους κοινούς στόχους τους. Την κοινή αγάπη για την πατρίδα τους και την Ελευθερία.

Οι 62 Μάρτυρες, εκτελέστηκαν στην θέση Γαζανος Κάμπος δυτικά του Ηράκλειου, εκεί οπου μετά την απελευθέρωση ο καπετάν Μανώλης Μπαντουβας έχτισε το εκκλησάκι των Αγίων Παντων. Αναμεσα σε όλους τους γενναίους αγωνιστές για την ελευθερία βρισκόταν και ο θείος μου Γιώργος Σκουλάς και αδερφός του προπάππου μου Μιχάλη ο οποίος πριν τον εκτελέσουν , μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα μίλησε για την ελευθερία, την αγάπη , την μόρφωση και έδωσα θάρρος στους διπλανούς του !

Η ομιλία αυτή έχει γραφτεί βαθιά στις ψυχές όλων των Κρητών και όλων των αγωνιζόμενων ανθρώπων.

Την ημέρα της εκτέλεσης των 62 Μαρτύρων , είχαν πιάσει οι Γερμανοί τον προπάππου μου Μιχάλη Σκουλα και τον αδερφό του και θείο μου Γεώργιο Σκουλα .

Όταν πλησίαζε η ώρα της εκτέλεσης οι Γερμανοί φωνάζαν τα ονόματα των κρατουμένων που θα εκτελούσαν.

Όταν λοιπόν φωνάζαν το όνομα Γεώργιος Σκουλάς ακούστηκαν 2 παρών...

Ο Μιχάλης αγαπούσε τόσο πολύ τον αδερφό του Γιώργο, που μπήκε μπροστά για να εκτελέσουν αυτόν στην θέση του αδελφού του.

Τελικά μετά από έρευνα διαπιστώθηκε ποιος ήταν ο πραγματικός Γεώργιος Σκουλάς ...

Οι Γερμανοί δεν θα είχαν πιάσει ποτέ τον Γεώργιο Σκουλά, (έναν από τους μεγαλύτερους ποινικολόγους της εποχής) αν είχε δεχτεί την πρόταση που του είχε κάνει η Ελληνική εξόριστη κυβέρνηση, να φύγει με ένα υποβρύχιο μαζί με άλλους πολιτικούς στην Αίγυπτο.

Ο ίδιος αρνήθηκε την πρόταση καθώς δεν θα άφηνε πίσω την Κρήτη στα χέρια του εχθρού και θα πολεμούσε με γενναιότητα για την ελευθερία μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής του.

Η ομιλία του Γεωργίου Σκουλά μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα

Ομιλία μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα

Εις τον τόπον αυτόν του Γολγοθά, όπου μετ' ολίγα λεπτά η κλαγγή των όπλων των έναντι δημίων θα δώσει τέρμα εις την ζωήν μας, δεν μας οδήγησεν άλλος από το πείσμα και το μίσος των νεωτέρων γραμματέων, φαρισαίων και υποκριτών. Ναι, αυτό είναι παγκοίμως γνωστόν. Η ταυτότης ιδεών και αρχών και αντιλήψεων των αντιπάλων μας των πολιτικών μετά του κατακτητού και η στενή των επαφή από της πρώτης ημέρας της κατοχής είναι ο πιο αδιαφιλονίκητος και αδιάψευστος μάρτυς για την ευθύνην ήτις τους βαρύνει, δια πολλά προηγηθέντα δράματα εις βάρος τιμίων δημοκρατικών πατριωτών ως και το σημερινόν.

Αλλά και η ευθύνη των αυτοκαλουμένων Αρίων του βορρά, των σημερινών μας δημίων, τους οποίους εγαλούχησε και εξέθρεψε το απανθρωπότερον κοινωνικόν και πολιτικόν σύστημα των αιώνων, ο λεγόμενος ναζισμός, το θηριωδέστερον όλων των φασιστικών, είναι μεγίστη.

Εμείς επέπρωτο σήμερον να εγκαταλείψωμεν τον κόσμον αυτόν - τον κόσμο του μίσους και της κακίας- αλλά όσοι επιζήσουν θα ίδουν, όχι πολύ αργά, τους σημερινούς οργανωμένους εγκληματίας ως κράτος και ως έθνη και ως λαός να κάθονται εις το εδώλιον του κατηγορουμένου. Εκεί εις το εδώλιον θα ζητηθεί απ' αυτούς να απολογηθούν δια τα ανήκουστα μέχρι σήμερα εγκλήματά των. Το αίμα δεκάδων εκατομμυρίων ανθρωπίνων υπάρξεων βοά από το ένα άκρον της Ευρώπης εις το άλλο. Οι θρήνοι και οι κλαυθμοί, οι κατάρες και οι οδυρμοί τόσων εκατομμυρίων ανθρώπων είναι ένα από τα μεγαλύτερα όπλα στα χέρια των ελευθέρων λαών με τα οποία το κράτος της βίας και του δόλου, θα χτυπηθεί θανάσιμα μέχρις ότου παραδώσει την αμαρτωλή ψυχή του, και οι λαοί ανακτήσουν το αγνότερον και πολυτιμότερον των αγαθών, που εδώρισεν ο θεός εις τον άνθρωπον, την ελευθερίαν.

Η ζωή είναι μηδέν χωρίς ελευθερίαν. Οι άνθρωποι και οι λαοί που επιθυμούν να ευημερήσουν και να προαχθούν, αγρυπνούν πάντοτε δια την ελευθερίαν των προσφέροντες και την ζωήν των ακόμη, με μεγάλην ευχαρίστησιν, όταν η ελευθερία των κινδυνεύει οποθενδήποτε και οπουδήποτε.

Εις την αγαπημένην μου γυναίκα και το αγαπητό μου παιδί αφήνω τον τελευταίον μου χαιρετισμό και να είναι βέβαιοι πως θα 'μαι πάντα μαζί τους. Το παιδί μου να μορφωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο για να καταστεί, χρήσιμος και ωφέλιμος στους συνανθρώπους του.

Ζήτω η Ελευθερία. Ζήτω ο θάνατος Ελληνικός Λαός.

Γάζι, 14 Ιουνίου 1942.
Γεώργιος Αθανασίου Σκουλάς
Δικηγόρος Ηρακλείου

Ευχαριστώ

Γεώργιος Σκουλάς

&

Ματθαιακάκης Γεώργιος του Εμμ.